

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6466/2022
20.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радосав М. Гвоздић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Марковић, адвокат из ..., ради поништаја тестаментa, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 579/22 од 16.03.2022. године, у седници одржаној 20.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 579/22 од 16.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 579/22 од 16.03.2022. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 1223/20 од 22.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужиље који гласи: „Усваја се тужбени захтев тужиоца АА рођене ... из ..., ул. ... бр. ..., у целости и поништава завештање сада пок.ВВ, бившег из ..., ул.... бр. ..., сачињено дана 21.09.2011. године, чије састављање је поверио адвокату Слободанки Грујић из ..., а које је проглашено на рочишту 04.09.2020. године у оставинском поступку пред јавним бележником Савом Дедајић из ... у предмету УПП: 134-2018 (Основног суда у Старој Пазови О 1069-18), што је тужена ББ рођена ... из ..., ул. ... бр. ..., дужна признати и трпети да се заоставштина пок. ВВ бившег из ... расправи по закону. Обавезује се тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка са затезном каматом од дана правноснажности пресуде до коначне исплате.“ Другим ставом изреке, одлучено је да ће одлука о трошковима парничног поступка бити донета уз коначну одлуку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 579/22 од 16.03.2022. године, одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној,

на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је поништај писменог завештања сачињеног пред сведоцима. О основаности захтева тужиле за поништај спорног писменог завештања, побијаном одлуком одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да тужиле у ревизији не указује на другачије правноснажне одлуке другостепених судова или одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, које чињенично и правно одговарају предметном случају, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку и на коме је заснована побијана одлука, то следи да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја писменог завештања поднета је 15.10.2020. године, а означена вредност предмета спора у тужби је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиле недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**